

עת"א 17644/11/14 - זכאי סמיונוב נגד משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 17644-11-14 סמיונוב(אסיר) נ'
משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת
האסיר ואח'

20 ינואר 2015

לפני כב' השופטת מיכל ברנט

העותר	זכאי סמיונוב (אסיר)
נגד	
המשיבים	1. משטרת ישראל/שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר 2. מדינת ישראל

נוכחים:

עו"ד גבריאל איסקוב

ב"כ המשיב - עו"ד כנרת צימרמן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

העותר נדון ל- 3 שנות מאסר ו- 4 חודשים שמניין מיום 18.7.13, בגין עבירות מרמה, קשירת קשר לפשע ושיבוש מהלכי משפט והוא עותר להחזירו לבית סוהר מעשיהו שם שהה עד חודש נובמבר 2014.

לטענתו, העברתו נעשתה שלא כדין ומתוך התנכלות וזאת מייד לאחר שהגיש עתירה לצורך שילובו בקורס עברייני מרמה.

ב"כ העותר טען כי מדובר במשפחה קשת יום אשר מתגוררת בחולון ואשר המרחק מחולון לבית הסוהר מקשה על ביקוריה.

בתגובה נטען על ידי המשיב כי העדפות אסירים לגבי מקום כליאתם אינן שיקול בקביעת מקום הכליאה שכן לאסיר אין

זכות קנויה לגבי מקום כליאתו.

ביום 6/11/14 נדון עניינו של העותר בוועדת העברות מחוזית והוחלט להעבירו לבית הסוהר רימונים לאחר שהועבר בין אגפים שונים בבית הסוהר מעשיו בגלל שלא הסתדר שם ובשל התנהגות שלילית במהלך שהותו בבית סוהר מעשיו.

הוגש לעיוני מידע מהעת האחרונה, הסמוך למעברו של העותר לבית סוהר רימונים המצביע על התנהגות שלילית מעת מאסרו בבית הסוהר מעשיו (ידיעות 600, 137, 399).

כן הוצג לעיוני דו"ח ביקורים של העותר ממנו עולה כי עת שהה בבית הסוהר מעשיו, החל מחודש אוגוסט 2013, ביקרה אותו אשתו 3 פעמים ומשלהי חודש נובמבר ביקרה אותו אשתו ביחד עם שלושה מילדיו פעם אחת, בשבוע שעבר.

כידוע, החלטה בדבר מקום כליאתו של אסיר הינה בליבת שיקול הדעת המנהלי של שב"ס ולא מצאתי כי נפלה שגגה או כי מדובר בהחלטה שהינה החלטה בלתי סבירה ולפיכך הנני דוחה את העתירה.

ניתנה והודעה היום כט' טבת תשע"ה, 20/1/15 במעמד ב"כ הצדדים.

מיכל ברנט, שופטת